

Arpa, soprano i quatre tankes

L'Ateneu Barcelonès va acollir l'estrena de 'Quatre tankes de Felícia Fuster', del compositor Joan Magrané | La peça s'ha produït de la mà la Fàbrica de Lied, amb motiu de la Diada Nacional de Catalunya

Mireia Tarragó i Esther Pinyol a L'Ateneu Barcelonès | Enric Vilageliu Arnella

No és la primera vegada que ens fem ressò de com fa molt temps, massa, que les nostres programacions de música clàssica manifesten senyals evidents de cansament, esgotament i de manca d'imaginació. També, no ens enganyem, de poc afecte i respecte per al nostre ric i immens patrimoni musical. Però com sabem sempre hi ha les excepcions que confirmen la regla i, des de fa 10 anys, existeix una d'aquestes excepcions. I és que des del Montseny s'intenta obrir espai en el nostre panorama una iniciativa que sembla ser tot al contrari de la normalitat. Podem escriure com, en efecte, La Fàbrica de Lied és una d'aquelles excepcions que confirmen la regla i, així, aquesta iniciativa aposta per programes creatius, recerques de nous formats, prescriu el bo i millor dels nostres intèrprets i reivindica el nostre patrimoni musical. Gairebé res.

Amb motiu de la Diada, L'Ateneu Barcelonès va acollir una producció de La Fàbrica de Lied que van protagonitzar la soprano **Mireia Tarragó** i l'arpista **Esther Pinyol**. Com a plat fort, l'estrena de les *Quatre tankes de Felícia Fuster* del compositor reusenc **Joan Magrané**. No explicarem res d'aquesta obra perquè, en aquesta altra peça (<https://www.enderrock.cat/noticia/23247/mirada-joan-magrane-quatre-tankes-felicia-fuster>), el seu autor en parla extensament. Sí que direm que, talment com si de miniatures musicals webernianes es tractessin, **Magrané** va demostrar conèixer a fons les possibilitats del duo de soprano i arpa per assolir una plenitud de l'instant que es va traduir en un silenci sepulcral i metafísic a la sala Oriol Bohigas. Basades en les tankes del llibre *Aquelles cordes del vent* (1987) de la poetessa Felícia Fuster -per sort, cada dia més reconeguda-, l'estrena va ser el més reeixit del concert.

Al llarg de la jornada, també es van interpretar transcripcions per a arpa d'obres vocals, concebudes originàriament amb acompanyament de piano i guitarra, com en el cas de les *Cançons de carrer* (1926) d'**Enric Morera**. La transcripció va funcionar millor en els autors amb influències franceses que no pas en **Toldrà**, però la cuidada línia de cant, la dicció textual i el poètic acompanyament del duo **Tarragó & Pinyol** va imposar-se per a un concert de veritable normalitat cultural i d'aposta, desacomplexada, pel nostre patrimoni musical. En aquest sentit, no podem més que estar d'allò més atents als nous projectes i concerts que ens té a punt La Fàbrica de Lied que impulsa amb passió entusiasta el tenor **Jordi Mas**.